

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2024 m. rugpjūčio 9 d. Nr. 21RE3-115 (AG3-106/24-2024)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas ir pranešėjas), Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės, Ramintos Ramanauskienės ir Svetlanos Sinkevičienės,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos V. M. skundą dėl atsakovės Šiaulių miesto savivaldybės administracijos sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

V. M. (toliau – ir Pareiškėja) 2024 m. liepos 15 d. pateikė Komisijai skundą (toliau – ir skundas; b. l. 1), kuriuo prašo panaikinti Šiaulių miesto savivaldybės administracijos (toliau – ir Atsakovė arba Administracija) Socialinių išmokų ir kompensacijų skyriaus 2024 m. birželio 21 d. sprendimą Nr. 16571 „Dėl socialinės pašalpos skyrimo“ (toliau – ir Sprendimas) ir įpareigoti Atsakovę Pareiškėjos pateiktą prašymą-paraišką nagrinėti iš naujo.

Skunde Pareiškėja nurodo, kad 2024 m. birželio 21 d. Atsakovė priėmė Sprendimą, kuriuo jai neskyrė socialinės pašalpos. Sprendimas Pareiškėjai buvo atsiųstas su 2024 m. birželio 21 d. raštu Nr. SSP-2760.

Pareiškėja su Sprendimu nesutinka, nes mano, kad Atsakovė neįsigilino į jos individualią situaciją ir neteisingai įvertino jos pajamas, gautas šį pavasarį už laikotarpį nuo 2023 m. vasario 6 d. iki šiol, t. y. atgaline data už jai nustatytą negalią. Vertina, kad minėtos pajamos turėjo būti vertinamos išdalinant jas „<...> proporcingai pamėnesiui, o nevertinti trijų mėnesių“.

Atsakovė atsiliepimu nesutinka su Pareiškėjos skundu ir prašo atmesti jį kaip nepagrįstą.

Atsiliepime (b. l. 11-12) Atsakovė nurodo, kad Pareiškėja Administracijos Socialinių išmokų ir kompensacijų skyriui (toliau – Skyrius) 2024 m. birželio 21 d. pateikė prašymą-paraišką socialinei pašalpai gauti nuo 2024 m. birželio 1 d. Paaiškina, kad, vadovaujantis Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo (toliau – Įstatymas) 6 straipsnio 2 punktu, bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į socialinę pašalpą, jeigu kreipimosi dėl socialinės pašalpos metu vidutinės pajamos, nurodytos ir apskaičiuotos pagal šio Įstatymo 17 ir 18 straipsnius, tenkančios vienam iš bendrai gyvenančių asmenų arba vienam gyvenančiam asmeniui per mėnesį, yra mažesnės kaip 1,1 valstybės remiamų pajamų (toliau – VRP) dydžio (193,60 eurų). Cituoja Įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 3 punkto reglamentavimą dėl asmens, siekiančio gauti piniginę socialinę paramą, pajamų rūšių įskaitymo. Pažymi, kad, vadovaujantis Įstatymo 18 straipsnio 1 dalies 1 punktu, pajamos socialinei pašalpai gauti apskaičiuojamos pagal vidutines 3 praėjusių mėnesių iki mėnesio, nuo kurio skiriama socialinė pašalpa, pajamas, nurodytas šio Įstatymo 17 straipsnyje.

Atsakovė nurodo, kad Įstatymo 17 straipsnio 9 dalyje reglamentuota, jog darbo užmokestis, užmokestis už prastovas ne dėl darbuotojo kaltės, užmokestis už kasmetines atostogas, pensijos,

pensijos priemokos, pensijų išmokos, šalpos išmokos, kas mėnesį gaunamos išmokos ir (ar) pašalpos, ligos, profesinės rehabilitacijos, motinystės, tėvystės, vaiko priežiūros išmokos, statutiniams valstybės tarnautojams (pareigūnams) ir krašto apsaugos sistemos kariams laikinojo nedarbingumo, nėštumo ir gimdymo atostogų, tėvystės atostogų ar atostogų vaikui prižiūrėti laikotarpiams išmokėtos išmokos, taip pat kitos kas mėnesį gaunamos pajamos, kurios buvo išmokėtos ne mažiau kaip vieną mėnesį pavėluotai, taip pat vienkartinės bei už du ar daugiau mėnesių iš karto išmokėtos kas mėnesį gaunamos pajamos ir piniginės lėšos, gautos vaikui (įvaikiui) išlaikyti (alimentai), išmokos, mokamos pagal Lietuvos Respublikos vaikų išlaikymo išmokų įstatymą, įskaitomos į pajamas tų mėnesių, kuriais jos buvo išmokėtos.

Atsakovė paaiškina, kad atsižvelgiant į tai, jog Pareiškėjai šių metų kovo mėnesį Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyba (toliau – Sodra) išmokėjo netekto darbingumo/negalios pensiją už laikotarpį nuo 2023 m. vasario 3 d. iki 2024 m. kovo 31 d., t. y. iš karto už 14 mėnesių, Pareiškėjos gaunamos pajamos socialinei pašalpai gauti buvo apskaičiuotos vadovaujantis Įstatymo 18 straipsnio 1 dalies 1 punktu, t. y. apskaičiuotos vidutinės 3 praėjusių mėnesių pajamos iki mėnesio, nuo kurio skiriama socialinė pašalpa (2024 m. kovo, balandžio, gegužės mėnesių). Pareiškėja 2024 m. kovo mėnesį gavo 1052,71 eurų, balandžio mėnesį – 98,91 eurus, o gegužės mėnesį – 85,89 eurus. Pareiškėjos apskaičiuotos vidutinės 3 praėjusių mėnesių iki mėnesio, nuo kurio skiriama socialinė pašalpa, pajamos – 412,50 eurų. Kadangi šios pajamos yra didesnės nei 1,1 VRP dydžio (193,60 eurų), Atsakovė tvirtina, kad Pareiškėja neturi teisės į socialinę pašalpą, todėl Sprendimu socialinė pašalpa nuo 2024 m. birželio 1 d. iki 2024 m. liepos 1 d. jai neskirta. Nurodo, kad apie tai Pareiškėja informuota 2024 m. birželio 21 d. Skyriaus raštu Nr. (28.1.7Mr) SSP-2760, kuriame jai paaiškintos socialinės pašalpos neskyrimo priežastys. Vertina, kad Skyriaus Sprendimas yra teisiškai pagrįstas ir motyvuotas.

Dėl Pareiškėjos skundo argumento apie neteisingą jos pajamų skaičiavimo būdą (Pareiškėjos manymu, pajamos turėjo būti skaičiuojamos „pamėnesiui“), pažymi, kad Pareiškėjai visus 2023 metus buvo skiriama ir mokama pilno dydžio socialinė pašalpa, neišskaičiuojant jokių pajamų.

Skundas atmestinas.

Ginčas šioje administracinėje byloje kilo dėl Šiaulių miesto savivaldybės administracijos (minėta, toliau – ir Atsakovė arba Administracija) Socialinių išmokų ir kompensacijų skyriaus (minėta, toliau – Skyrius) 2024 m. birželio 21 d. sprendimo Nr. 16571 „Dėl socialinės pašalpos skyrimo“ (minėta, toliau – Sprendimas), teisėtumo.

Byloje surinktais rašytiniais įrodymais nustatyta, kad Pareiškėja 2024 m. birželio 21 d. Skyriui pateikė Prašymą-paraišką piniginei socialinei paramai gauti Nr. 15738 (toliau – prašymas-paraiška, b. l. 15-16), kuriuo prašė skirti jai socialinę pašalpą už 2024 metus birželio ir liepos mėnesius.

Skyriaus Sprendimu nuspręsta Pareiškėjai socialinės pašalpos neskirti (b. l. 4). Sprendime nurodyta neskyrimo priežastis – Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo (minėta, toliau – Įstatymas) 6 straipsnio 2 punktas (vidutinės pajamos, tenkančios vienam iš bendrai gyvenančių asmenų arba vienam gyvenančiam asmeniui per mėnesį, viršija 1,1 VRP dydį). Sprendime nurodytos vidutinės vieno asmens, t. y. Pareiškėjos, pajamos per mėnesį – 412,50 eurų.

Apie priimtą skundžiamą Sprendimą Pareiškėja informuota Skyriaus 2024 m. birželio 21 d. raštu Nr. (28.1.7Mr) SSP-2760 „Dėl socialinės pašalpos neskyrimo“ (toliau – Raštas, b. l. 2-3). Kaip ir Sprendime, Rašte nurodytas tas pats pašalpos neskyrimo pagrindas, t. y. Įstatymo 6 straipsnio 2 punktas. Paaiškinta, kad Pareiškėjai socialinė pašalpa neskirta, nes jos apskaičiuotos vidutinės pajamos per mėnesį (412,50 eurų) viršija 1,1 VRP dydį. Taip pat Skyrius Raštu informavo Pareiškėją, kad ji turi teisę kreiptis dėl socialinės pašalpos pateikiant naują prašymą, kai jos vidutinės pajamos per mėnesį neviršys 1,1 VRP dydžio arba pateikti prašymą Paramos teikimo komisijai, jeigu jos pajamos per mėnesį bus lygios ar ne daugiau kaip 50 procentų viršys 1,1 VRP dydį (iki 290,40 eurų) ir jei Pareiškėja atitiks bent vieną iš Įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje nurodytų sąlygų.

Pareiškėja su Sprendimu nesutinka. Mano, kad Atsakovė neįsigilino į jos individualią situaciją, t. y. jos 2024 m. pavasarį gautas pajamas už ankstesnius laikotarpius (už laikotarpį nuo 2023 m. vasario 6 d. (kai buvo nustatyta negalia) iki dabar) įvertino neteisingai. Kaip galima suprasti iš

skundo, Pareiškėja mano, kad Atsakovė vertindama Pareiškėjos pajamas, turėjo atsižvelgti į tai, už kuriuos mėnesius jos buvo gautos ir dalinti jas proporcingai į mėnesių skaičiui („išdalinti proporcingai pamėnesiui“), už kuriuos buvo išmokėta bendra suma.

Nagrinėjamoje administracinėje byloje Komisija spęs, ar Administracija laikėsi teisės aktų reikalavimų ir pagrįstai neskyrė Pareiškėjai socialinės pašalpos, t. y. ar buvo teisinis pagrindas atsisakyti tenkinti Pareiškėjos pateiktą prašymą-paraišką.

GINČUI AKTUALŪS TEISĖS AKTAI: Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (toliau – VAI), Įstatymas (suvestinė redakcija nuo 2024 m. gegužės 1 d iki 2024 m. liepos 5 d.), Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems Šiaulių miesto savivaldybės gyventojams teikimo tvarkos aprašas, patvirtintas Šiaulių miesto savivaldybės tarybos 2021 m. kovo 4 d. sprendimu Nr. T-64 „Dėl Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems Šiaulių miesto savivaldybės gyventojams teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (suvestinė redakcija nuo 2023 m. lapkričio 10 d., toliau – Aprašas).

Pirmiausia, nagrinėjamo ginčo kontekste paminėtina, jog viešojoje teisėje taikomi įstatymo viršenybės ir teisinio apibrėžtumo principai lemia tai, kad viešojo administravimo subjektai, vykdydami įstatymais jiems priskirtą veiklą, veiktų tik taip, kaip numato teisės aktai. Sprendžiant klausimą dėl sprendimo teisėtumo, pažymėtina, kad Administracija yra viešojo administravimo subjektas, veikė viešojo administravimo srityje, todėl jos veiklai taikytinos VAI nuostatos, garantuojančios asmenų teisę apskūsti viešojo administravimo subjektų veiksmus, neveikimą ar administracinius sprendimus, taip pat teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą ir kt. (VAI 1 straipsnis).

VAI 3 straipsnio 4 punkte įtvirtintas įstatymo viršenybės principas reikalauja, kad administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais. VAI 10 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad administraciniame sprendime jį priimančias pagal suteiktus įgaliojimus viešojo administravimo subjektas, be kita ko, turi nurodyti administracinio sprendimo teisinį ir faktinį pagrindą ar kitas administraciniam sprendimui įtakos turėjusias aplinkybes bei administracinio sprendimo motyvus. Pastaroji teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus. Paminėtos nuostatos reiškia, kad viešojo administravimo subjektas pagal kompetenciją privalo veikti tik taip, kaip nustatyta teisės aktuose. Plečiamasis viešojo administravimo subjekto kompetencijos aiškinimas viešojoje administracinėje teisėje nėra galimas.

Piniginę socialinę paramą savivaldybės teikia vykdydamos savarankiškąją savivaldybių funkciją, kuri yra finansuojama iš savivaldybių biudžetų lėšų (Įstatymo 4 straipsnio 1 dalis), todėl savivaldybės taryba tvirtina piniginės socialinės paramos teikimo tvarkos aprašą, kuris nustato nepasiturinčių gyventojų kreipimosi dėl piniginės socialinės paramos (būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens išlaidų, išlaidų karštam vandeniui kompensacijų (toliau – kompensacijos), socialinės pašalpos) ir periodinės, sąlyginės, tikslinės, vienkartinės pašalpos skyrimo, mokėjimo ir atsiskaitymo su paslaugas teikiančiomis įmonėmis tvarką (4 straipsnio 2 dalis). Piniginę socialinę paramą, vadovaudamasis Įstatymo nuostatomis, skiria Socialinių išmokų ir kompensacijų skyrius. Priėmus sprendimą neskirti piniginės socialinės paramos, sprendime nurodomos neskyrimo priežastys, sprendimo apskundimo tvarka ir terminai (Aprašo 13 punktas). Viena iš socialinės paramos rūšių – socialinė pašalpa (Įstatymo 5 straipsnio 1 punktas).

Pagal Aprašo 7 punktą, asmenys, nurodyti Aprašo 3 punkte, t. y. Šiaulių mieste deklaravę gyvenamąją vietą ar įrašyti į asmenų, neturinčių gyvenamosios vietos, apskaitą Šiaulių miesto savivaldybėje, arba neturintys deklaruotos gyvenamosios vietos, bet įrodantys, kad faktiškai gyvena Šiaulių mieste, dėl socialinės pašalpos ir kompensacijų skyrimo kreipiasi į Skyrių. Kreipdamasis dėl piniginės socialinės paramos skyrimo, asmuo pateikia socialinės apsaugos ir darbo ministro patvirtintos formos prašymą-paraišką, visus Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatyme nurodytus dokumentus ir reikiamas pažymas. Visų prašyme-paraiškoje pateiktų duomenų teisingumą prašymą-paraišką pateikęs asmuo patvirtina savo parašu (Aprašo 8 punktas).

Pagal Aprašo 10 punktą, Skyrius „<...> gautą prašymą-paraišką užregistruoja prašymo-paraiškos pateikimo dieną, prašymą-paraišką pateikusiam asmeniui įteikia informacinį lapelį <...>“.

Socialinių išmokų ir kompensacijų skyrius surenka turimą duomenų bazėje kitų valstybės ar savivaldybės įmonių, institucijų, įstaigų ir organizacijų informaciją apie pašalpų ir pinigines socialinės paramos gavėjus ir suveda duomenis į informacinę sistemą „Parama“ (Aprašo 11 punktą).

Įstatymo 6 straipsnyje apibrėžiami reikalavimai teisei į socialinę pašalpą, t. y. bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į socialinę pašalpą, jeigu kreipimosi dėl socialinės pašalpos metu atitinka visus šiame straipsnyje nurodytus reikalavimus: 1) bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimo turto, nurodyto šio įstatymo 14 straipsnyje, vertė neviršija turto vertės normatyvo. Jeigu bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimo turto, nurodyto šio įstatymo 14 straipsnyje, vertė viršija turto vertės normatyvą, nustatant teisę į socialinę pašalpą, kai kreiptasi pirmą kartą arba praėjus ne mažiau kaip 24 mėnesiams nuo paskutinio mėnesio, už kurį socialinė pašalpa buvo paskirta, šis reikalavimas 3 mėnesius netaikomas; 2) vidutinės pajamos, nurodytos ir apskaičiuotos pagal šio įstatymo 17 ir 18 straipsnius, tenkančios vienam iš bendrai gyvenančių asmenų arba vienam gyvenančiam asmeniui per mėnesį, yra mažesnės kaip 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio; 3) kiekvienas vyresnis kaip 18 metų bendrai gyvenantis asmuo, vienas gyvenantis asmuo arba vaikas (įvaikis) nuo 16 iki 18 metų atitinka bent vieną iš šio įstatymo 8 straipsnyje nurodytų sąlygų, kurioms esant bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į pinigines socialinę paramą.

Nuo 2024 m. sausio 1 d. galioja Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2023 m. gruodžio 6 d. nutarimu Nr. 946 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2014 m. lapkričio 5 d. nutarimo Nr. 1206 „Dėl socialinės paramos išmokų atskaitos rodiklių dydžių patvirtinimo“ pakeitimo“ patvirtintas VRP dydis – 176 eurai.

Įstatymo 8 straipsnyje reglamentuotos sąlygos teisei į pinigines socialinę paramą nustatyti.

Pagal minėto straipsnio 1 dalies nuostatas, teisę į pinigines socialinę paramą turi „asmenys <...> įsiregistravę Užimtumo tarnyboje prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Užimtumo tarnyba) ar kitos valstybės valstybinėje įdarbinimo tarnyboje;“ (1 dalies 4 punktą). Bylos duomenys patvirtina, kad Pareiškėja yra registruota Užimtumo tarnyboje nuo 2022 m. sausio 19 d., jai suteiktas bedarbio statusas (b. l. 19).

Įstatymo 18 straipsnio, reglamentuojančio pajamų socialinei pašalpai gauti apskaičiavimą, 1 dalies 1 punkte nustatyta, kad bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens mėnesio pajamos socialinei pašalpai gauti apskaičiuojamos pagal vidutines 3 praėjusių mėnesių iki mėnesio, nuo kurio skiriama socialinė pašalpa, pajamas, nurodytas šio įstatymo 17 straipsnyje.

Iš Įstatymo 17 straipsnyje nustatyto teisinio reguliavimo matyti, kad šiame straipsnyje yra aiškiai nustatyta, kokių rūšių pajamos (su išvardytomis išimtimis) įskaitomos į visų bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens gaunamas pajamas, skaičiuojamas piniginei socialinei paramai skirti. Pagal Įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 3 punktą, skiriant pinigines socialinę paramą, įskaitomos visų bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens gaunamos pajamos: pensijos, išskyrus socialinio draudimo našlių pensijas, socialinio draudimo senatvės arba netekto darbingumo (invalidumo) pensijų priemokos (toliau – pensijos priemoka) ir (ar) pensijų išmokos (išskyrus senatvės ir netekto darbingumo (invalidumo) pensijų kompensuojamąją sumą, mokamą pagal Lietuvos Respublikos valstybinių socialinio draudimo senatvės ir netekto darbingumo (invalidumo) pensijų kompensavimo įstatymą, taip pat senatvės ir valstybinių pensijų kompensuojamąją sumą, mokamą pagal Lietuvos Respublikos valstybinių socialinio draudimo senatvės pensijų ir valstybinių pensijų, sumažintų dėl draudžiamųjų pajamų turėjimo, kompensavimo įstatymą), šalpos išmokos.

Paramos įstatymo 17 straipsnio 2–13 dalys skirtos nustatyti atitinkamus pajamų skaičiavimo ypatumus. Nagrinėjamu atveju aktuali Įstatymo 17 straipsnio 9 dalis, kurioje nurodyta, kad darbo užmokestis, užmokestis už prastovas ne dėl darbuotojo kaltės, užmokestis už kasmetines atostogas, pensijos, pensijos priemokos, pensijų išmokos, šalpos išmokos, kas mėnesį gaunamos išmokos ir (ar) pašalpos, ligos, profesinės rehabilitacijos, motinystės, tėvystės, vaiko priežiūros išmokos, statutiniams valstybės tarnautojams (pareigūnams) ir krašto apsaugos sistemos kariams laikinojo nedarbingumo, nėštumo ir gimdymo atostogų, tėvystės atostogų ar atostogų vaikui prižiūrėti laikotarpiams išmokėtos išmokos, taip pat kitos kas mėnesį gaunamos pajamos, kurios buvo išmokėtos ne mažiau kaip vieną

mėnesį pavėluotai, taip pat vienkartinės bei už du ar daugiau mėnesių iš karto išmokėtos kas mėnesį gaunamos pajamos ir piniginės lėšos, gautos vaikui (įvaikiui) išlaikyti (alimentai), išmokos, mokamos pagal Lietuvos Respublikos vaikų išlaikymo išmokų įstatymą, įskaitomos į pajamas tų mėnesių, kuriais jos buvo išmokėtos.

Bylos medžiagoje esantis Sodros duomenų bazės išrašas apie asmeniui išmokėtas išmokas (b. l. 18) patvirtina, kad Pareiškėjai už praėjusius tris mėnesius iki kreipimosi su prašymu-paraiška piniginei socialinei paramai gauti Pareiškėjai išmokėta: 2024 m. kovo mėnesį netekto darbingumo / negalios pensija už laikotarpį nuo 2023 m. vasario 3 d. iki 2024 m. kovo 31 d. (iš viso (duomenys neskelbtini) eurai), 2024 m. balandžio mėnesį netekto darbingumo / negalios pensija už laikotarpį nuo 2024 m. sausio 1 d. iki 2024 m. balandžio 30 d. (iš viso (duomenys neskelbtini) eurai), 2024 m. gegužės mėnesį netekto darbingumo / negalios (duomenys neskelbtini) eurų dydžio pensija. Pareiškėjai vertintinu laikotarpiu buvo mokama ir vienišo asmens išmoka, bet pagal nustatytą teisinį reguliavimą minėta išmoka nevertinama. Taigi, Pareiškėjos vidutinės mėnesio pajamos (skaičiuojant tik pajamas iš netekto darbingumo / negalios pensijos be pajamų iš vienišo asmens išmokos) sudaro (duomenys neskelbtini) eurų (((duomenys neskelbtini) Eur + (duomenys neskelbtini) Eur + (duomenys neskelbtini) Eur + (duomenys neskelbtini) Eur)/3 = (duomenys neskelbtini) Eur).

Įvertinus teisinį reglamentavimą ir faktines aplinkybes, darytina išvada, kad Atsakovė pagrįstai nustatė, jog Pareiškėjos vidutinės mėnesio pajamos ((duomenys neskelbtini) eurų) viršijo Įstatymo 6 straipsnio 2 dalyje nustatytą pajamų dydį paramai gauti ((duomenys neskelbtini) eurų) ir dėl to skundžiamu Sprendimu netenkino Pareiškėjos pateikto prašymo dėl socialinės pašalpos skyrimo. Komisija vertina, kad Atsakovė teisėtai, t. y. taip, kaip nustatyta Įstatymo 17 straipsnio 9 dalyje, Pareiškėjos pajamas (netekto darbingumo / negalios pensiją), išmokėtas už laikotarpį nuo 2023 m. vasario 3 d., įskaitė į pajamas tų mėnesių, kuriais jos buvo išmokėtos (2024 m. kovo ir balandžio mėnesiais). Šiuo aspektu pažymėtina, kad tai, jog Atsakovė skundžiamame Sprendime ir Rašte nenurodė minėtos Įstatymo nuostatos, nelaikytina trūkumu, dėl kurio būtų pagrindas skundžiamą Sprendimą pripažinti neteisėtu.

Be to, atkreiptinas dėmesys į aplinkybę, jog Pareiškėja prašė skirti socialinę pašalpą už 2024 m. birželio – liepos mėnesius, tačiau Sprendimu nuspręsta Pareiškėjai neskirti socialinės pašalpos už laikotarpį nuo 2024 m. birželio 1 d. iki 2024 m. liepos 1 d., t. y. Sprendime nepasisakyta dėl socialinės pašalpos skyrimo 2024 m. liepos mėnesį.

Vis dėl to, įvertinus bylos įrodymus, matyti, jog Pareiškėjos vidutinės mėnesio pajamos sprendžiant socialinės pašalpos už 2024 m. liepos mėnesį taip pat viršytų Įstatymo 6 straipsnio 2 dalyje nustatytą pajamų dydį paramai gauti ((duomenys neskelbtini) eurų). Komisija sprendžia, jog šis Sprendimo trūkumas šios bylos aplinkybėmis negali būti laikomas esminiu trūkumu ir pagrindu jį naikinti kaip neteisėtą.

Apibendrinus tai, kas išdėstyta, Komisija Atsakovės Sprendimui iš esmės pritaria ir akcentuoja, kad nebuvo pagrindo kitokiai išvadai, nei padaryta skundžiamame Sprendime. Skundžiamas sprendimas yra pagrįstas ginčui aktualiomis teisės normomis, motyvuotas ir aiškus – atitinkantis VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje nustatytus reikalavimus. Atsakovės priimtas Sprendimas nesutrukdė Pareiškėjai suvokti, kokios priežastys lėmė tokį viešojo administravimo subjekto sprendimą. Nagrinėjamoje byloje nenustačius skundžiamo Sprendimo neteisėtumo požymių, nėra pagrindo jį naikinti Pareiškėjos skunde nurodytais motyvais.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos V. M. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys gali skusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Danutė Kulikauskienė

Raminta Ramanauskienė

Svetlana Sinkevičienė